

Το ξεχωριστό Κερκυραϊκό Πάσχα μέσα από τις φιγούρες Playmobil

/ [Επικαιρότητα](#)

Μια δημιουργία της φαρμακοποιού Κ. Κουρή.

Το Πάσχα στην Κέρκυρα είναι ξεχωριστό. Ήδη από τη Μεγάλη Πέμπτη ο κόσμος που μαζεύεται στο νησί για να παρακολουθήσει τα έθιμα της περιόδου πλημμυρίζει τους δρόμους.

Η Μ. Παρασκευή, μάλιστα, είναι μια από τις πιο συγκλονιστικές μέρες του χρόνου για τους Κερκυραίους. Από τις 9 το πρωί μέχρι τις 12 το βράδυ, οι λιτανείες περνούν με τη συνοδεία όλων των φιλαρμονικών, παίζοντας πένθιμα εμβατήρια από εκκλησία σε εκκλησία. Το βράδυ, τα φώτα σβήνουν και τα μοβ φαναράκια ανάβουν για να συνοδέψουν τον κόσμο που πενθεί. Το Σάββατο σπάνε οι Μπότσηδες. Από όλα τα μπαλκόνια και σε κάθε σπίτι του νησιού οι κάτοικοι πετούν στον δρόμο κανάτια και στάμνες, ενώ το έθιμο της Μαστέλας με το χαρακτηριστικό βαρέλι, το νερό και τα κέρματα είναι αναπόσπαστο κομμάτι της όλης διαδικασίας.

Η φαρμακοποιός Κωνσταντίνα Κουρή ζει όλα τα παραπάνω κάθε χρονιά και τα περιγράφει με ενθουσιασμό. Κάποια στιγμή αποφάσισε να αναπαραστήσει το Πάσχα και άρχισε να δουλεύει για ώρες κάθε πρωί, πάνω από φιγούρες Playmobil, στο πίσω μέρος του φαρμακείου της. Η ίδια αγαπάει τη διακόσμηση και παρά το γεγονός ότι δεν είχε κάποια ιδιαίτερη σχέση με τα social media, τρέχει τη σελίδα

playmo_corfu στην οποία ανεβάζει τις ξεχωριστές της δημιουργίες.

Το να χρησιμοποιείς παιχνίδια για παιδιά για να δημιουργήσεις το Πάσχα είναι μια χαρούμενη πινελιά μέσα στη μαυρίλα που μας έχει φάει όλους. Είμαστε έναν χρόνο κλεισμένοι σπίτι μας. Και μόνο που τα βλέπεις σου έρχεται ένα αίσθημα χαράς.

Τα έθιμα

«Όλα ξεκίνησαν στην προσπάθειά μου να φτιάξω τη φιλαρμονική εταιρεία της Κέρκυρας, η οποία είναι η πιο παλιά φιλαρμονική. Κάποτε ήταν μέλος και ο μπαμπάς μου. Στα Playmobil οι φιγούρες της ήταν πολύ περίεργες γιατί έχουν μπλε με μπορντό χρώμα και ήταν από την αρχή πολύ δύσκολο να βρω τα σωστά υλικά. Οι φιλαρμονικές από μόνες τους δεν είναι ωραίες σαν εικόνα, οπότε κάπως έπρεπε να τις πλαισιώσω. Μπήκα στη διαδικασία να φτιάξω το Λιστόν. **Το 2018 οι τρεις μεγάλες φιλαρμονικές του νησιού ενώθηκαν. Το αποτέλεσμα ήταν εντυπωσιακό για όλους μας γιατί ήταν η μια και μοναδική φορά που κάποιος έβλεπε και τρεις μαζί ενωμένες. Οπότε το πρώτο πράγμα που δημιούργησα ήταν η Κυριακή των Βαΐων. Μετά συνέχισα με τους Μπόττηδες, οι οποίοι σπάνε το Μεγάλο Σάββατο, στις 11 το πρωί, στην πρώτη ανάσταση. Έκανα τα πανιά, τα φεστόνια που λέμε στο νησί, τη Μεγάλη Παρασκευή. Έκανα και τη Μαστέλα, ένα δικό μας, λιγότερο γνωστό έθιμο. Φαντάσου ένα μεγάλο βαρέλι γεμάτο με νερό, που το γεμίζεις με νομίσματα και μετά την πρώτη ανάσταση, κάποιος μπαίνει μέσα για να τα βγάλει.** Μερικά πράγματα που έχω φτιάξει, μόνο αν ζεις στην Κέρκυρα μπορείς να τα καταλάβεις. Η πρώτη φιγούρα που έφτιαξα όταν αποφάσισα να κάνω το Πάσχα στην Κέρκυρα ήταν η Λουτσίντα, μια από τις πιο χαρακτηριστικές μορφές του νησιού, μια πάρα πολύ καλή γυναίκα η οποία είχε έναν πολύ ιδιαίτερο τρόπο να ντύνεται. Όταν την είδαν οι Κερκυραίοι,

συγκινήθηκαν γιατί όλοι ξέρουν ποια είναι».

Η έρευνα

«Μαθαίνω πάρα πολλά πράγματα στην προσπάθειά μου να δημιουργήσω καινούριες φιγούρες, γιατί είναι το χόμπι μου και πλέον, επειδή έχω γίνει πολύ γρήγορη στο να τις φτιάχνω, ψάχνω συνέχεια καινούρια ερεθίσματα, καινούριους τρόπους και καινούρια υλικά. Οπότε έχω μπει σε μια διαδικασία να διαβάζω όλη την ιστορία της Κέρκυρας γιατί κάπου πρέπει να βρω ερεθίσματα. Για παράδειγμα, τις φορεσιές δεν τις γνώριζα, το ντύσιμο του χωριού, το τι φορούσε η νόνα μου, η γιαγιά μου».

Η Κωνσταντίνα ξεκίνησε να ασχολείται με τα Playmobil πριν δυο χρόνια. Αφορμή ήταν η βιτρίνα στο φαρμακείο της. Βρήκε αρχικά ένα κουκλόσπιτο και το αγόρασε. Τότε ανακάλυψε ότι στη δεκαετία του '80 και του '90 η Playmobil είχε βγάλει απίστευτα κομμάτια που δυστυχώς σήμερα δεν κυκλοφορούν στην αγορά. Έτσι άρχισε να ψάχνει την ιστορία τους και να ανακαλύπτει τον κόσμο των βικτωριανών Playmobil. Όταν αποφάσισε να δημιουργήσει τις φιλαρμονικές, απευθύνθηκε στην Εύα, τη διαχειρίστρια ενός άλλου λογαριασμού στα social και χάρη σε εκείνη ξεκίνησε να ασχολείται εντατικά.

Πάνω απ' όλα χόμπι

«Δεν εμπορεύομαι τίποτα, είναι το χόμπι μου. Με ρωτούν καθημερινά αν πουλάω

τις φιγούρες. Έκανα δύο λαμπάδες σε έναν διαγωνισμό, σε συνεργασία με μια φίλη μου που έχει μια άλλη σελίδα, για να τις κάνουμε δώρο και έχει γίνει πανικός, αλλά δεν έχω ούτε τον χρόνο ούτε την όρεξη. (σ.σ. να ασχοληθώ εμπορικά). Μετά τι χόμπι θα έχω; Αν το κάνω, δεν ξέρω αν θα συνεχίσω να το αγαπάω τόσο. Το να κάνω 100 φιγούρες Playmobil από τη φιλαρμονική της Κέρκυρας, και να τις κάνω για εμένα είναι τελείως διαφορετικό από το να πω “εγώ αυτήν τη φιγούρα θα την πουλήσω”, γιατί μία στις τόσες φιγούρες μου μπορεί να έχει μια ατέλεια, να μη μου έχει κολλήσει καλά μια φουντίτσα ή ένα κόσμημα και να μη με νοιάζει πολύ γιατί έχω κάνει άλλες 90 σωστές. Αν αρχίσω να κάνω παραγωγή προς πώληση θα πρέπει να είναι όλες στην εντέλεια».

Η επιβράβευση

«Το πιο ωραίο σχόλιο που διάβασα το ανέβασε ένας κύριος 60 χρονών. Έκανε repost μια φωτογραφία στην οποία απεικονίζονται Μπότηδες που σπάνε και έγραψε από πάνω “είχα να χαρώ τόσο πολύ από παιδί όταν μου έφερε ο παππούς μου το πρώτο Playmobil”. Ξαφνικά βλέπεις ανθρώπους μεγαλύτερης ηλικίας, που ουσιαστικά έχουν τις πιο δυνατές αναμνήσεις από τα Playmobil γιατί στην εποχή τους ήταν τα μοναδικά παιχνίδια, να κάνουν repost και λες “κέρδισα κάτι σημαντικό που έκανα γνωστά τα Playmobil πάλι”.

Το να χρησιμοποιείς παιχνίδια για παιδιά για να δημιουργήσεις το Πάσχα είναι μια χαρούμενη πινελιά μέσα στη μαυρίλα που μας έχει φάει όλους. Είμαστε έναν χρόνο κλεισμένοι σπίτι μας. Και μόνο που τα βλέπεις σου έρχεται ένα αίσθημα χαράς».

Πηγή:lifo.gr

Φωτογραφίες: Χριστόφορος Κορακιανίτης